THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. Winberg, Pres. & Gen. Mgr.
The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
PUBLISHED BY
— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., Ltd.—
251 - 253 Queen Street West — Telephone Adelaide 3961
Subscription Rates — $5.00 Per Year
Single Copy — 2 Cents

Entered as Second Class Mail Matter at C.P.O. Toronto Ontario
January 22nd. 1913

בארג אראפ

וואודרא ווילסאן — ווי לאנג איז עס, אז דיזער נאמען איז מיט א ברכה דערמאהנט געווארען, זענען דאך נאך פריש אין זכרון יענע שעהנע מאמענטען, ווען מען האט געגלויבט, אז א נייער גרויסער גייסט איז איפגעגאנגען, וועלכער וועט פאראורזאכען א נייע עפאכע פאר דער רואינירטער וועלט. און אין ווילסאניזם האט מען געזעהען די נייע פארמען פון א פאליטיק, וואס וועט ברענגען מעהר גליק דעם מענשען. אלע, אלע האבען זיך געבוקט פאר איהם, און געלעגט האפנונגען אויף איהם.

ניט לאנג אבער האט גענומען אויסצוגעפינען, אז ווילסאן, איז אדער א געוועהנליכער פאליטישען, מיט דעם גאנצען "בלאף" וואס באגלייט געוועהנליך אזא פערזאן. אדער א בטלן, וואס האט זיך לייכט געלאזט פיהרען פאר דער נאז פון די פעהיגערע קאלעגען זיינע.

ווילסאן האט געקענט זיין דער ליכטיגסטער שטערן פונ'ם צוואנציגסטען יאהרהונדערט, און אנגעהויבען האט ער אלס אזעלכער, געענדיגט אבער האט ער ווי א געפאלענער שטערן, און האט ער אנגעהויבען צו פאלען, פאלט ער אלץ מעהר און מעהר — בארג אראפ.

ווילסאנס טרויעריגע ראליע ביים שלום אפמאך דערצעהלען ניט נור פרעמדע, נור זיינע אייגענע. איי. איי. בוירל, למשל, איינער פון די סעקרעטארען ביי דער אמעריקאנער פריעדענס קאמיסיע, דערצעהלט אין דעם לעצטען נומער "ניישאן" זאכען, וואס צייגען ארוים ווילסאנען און אן אנדער קאליר, ווי מען איז געוואוינט געוועזען צו קוקען אויף איהם ביז יעצט. קלאהר האט ווילסאן זיך אויך ארויסגעוויזען אלס דורכפאל מיט זיין פרייטאגדיגען "מעסעדזש" אין קאנגרעס.

מיט וואכען פריהער האט מען דערצעהלט די וויכטיגקייט פון זיין רעדע, וואס פאר א שטרענגע מיטלען עס וועלען רעקאמענדירט ווערען אינ'ם קאמף מיט די פראפיטירער. אינ'ם קאמף צו פארקלענערען דעם יקרות, און אויסגעלאזען האט זיך אז דער בארג האט א מויז געבוירען. די איינציגע מיטלען וואס פרעזידענט ווילסאן האט אויסגעפונען צו באקעמפען דעם יקרות איז, גוט צו הייסען וואס שנעלער דעם שלום, די ארבייטער זאלען ניט סטרייקען, און די באלעבאסטעס זאלען זיין שפארעוודיגער.

ווען אין איטאליען האט לעצטענס דער יקרות דערגרייכט אזוי וויים, אז די ארבייטער האבען אנגעהויבען צו רעדען וועגען סטרייקס, און די איטאליענער רעגיערונג האט זיך דערשראקען פאר א רעוואלוציאן, האט מען דורך איין שטריך פון א פעדער פארקלענערט דעם יקרות רעדוצירענדיג די פרייזען אויף גאנצע פופציג פראצענט. און א געוויסען זין האט דאס זעלבע אויך פאסירט אין פראנקרייך. און דא קומט פרעזידענט ווילסאן צוגעהן מיט די אויסגעדראשענע טענות, אז באלעבאסטעס זאלען זיין שפארזאמער.

וואלט ווילסאן געוועזען באמת פאראינטערעסירט אין דער פארקלענערונג פון דעם יקרות, וואלט ער שוין געפונען דעם מיטעל, ווי אזוי צו באקעמפען די פראפיטירער.

אבער ווען מען געהט שנעל בארג אראפ — דארף מען זיך ניט וואונדערען.

עס טומלט זיך שוין

אין די היגע קאנסערוואטיווע רייהען האט זיך מיט אמאל אנגעהויבען צו רודערען. מיט אמאל איז געווארען א געשריי, א פראווינציעלע קאנווענשאן פון די אנטאריער קאנסערוואטיווען. דערווייל פאדערען עס נאר די "רענק ענד פייל", צו דער צייט וואס די פיהרער זענען נאך געגען דעם. אבער ווי עס ווייזט אוים וועלען די פיהרער זיך ניט וועלען איינביימען מיט זיי, אויב די פאדערונג וועט ווערען אלץ שטארקער און שטארקער.

די פאדערונג פאר א קאנווענשאן איז זיכער א רעזולטאט פון דער פאראייניגונג פון די ליבעראלען וועלכע איז לעצטע וואך פארגעקומען אין אטאווא. אנטעריא איז פארבליבען די איינציגע קאנסערוואטיווע פעסטונג. און מען שרעקט זיך, אז אויב מען וועט ניט ארגאניזירען אלע כחות זאל זיך די איינציגע פעסטונג אויך ניט ארויסגליטשען פון האנט.

און דארום רודעלט זיך עס יעצט אזוי אין די קאנסערוואטיווע רייהען מיט דער "וואָרלד" בראש, וועלכע ווילען א קאנווענשאן, אי צו ארגאניזירען די כחות, און אי צו קלייבען נייע פיהרער.

די אטאווער קאנווענשאן האט אלזא אביסעל איפגעטרייסעלט אונזער פאליטיש וועלטעל.

דער נייער וועלט פרינציפ

פון אפרים אויערבאך.

דער פרינציפ פון נאציאנאלע רעכט פאר מינאריטעטען האט נאך ניט דערגרייכט זיין אידעאלע שטופע. די מינאריטעטען רעכט, וואס די מזרח אייראפעאישע מינאריטעטען האבען געקראגען) זיינען נאר א שאטען פון די אמת'ע נאציאנאלע רעכט. אבער ווי ווייניג דאס זאל ניט זיין, איז עס דאך איינע פון די מערקווירדיגסטע איבערקעהרענישען, איינע פון די מערקבארסטע שטילע רעוואלוציעס.

אבער איידער מיר וועלען געבען א קורצען איבערבליק איבער דער אנטוויקלונג פון דעם נאציאנאלע רעכט פרינציפ וועלען מיר פריהער אנווייזען פארוואס דער פרינציפ האט נאך ניט דערגרייכט זיין אידעאלע שטופע.

ערשטענס — דאס פארבייטען אליין פונ'ם וואר „נאציאנאלע" אויף „מינאריטעטען" רעכט דערווייזט אז די באוויליגער פון אט די רעכט די פאריזער קאנפערענץ מיטגלידער האבען נאך אלץ געציטערט פאר אט דעם נייעם אמת. זיי האבען נאך זיך אליין געוואלט אפנארען, פארהילען דעם אמת אין א שלייער ער זאל צופיעל ניט ארויסשיינען. אין דער אמת איז דאך אז מינאריטעטען און א לאנד זיינען נאציעס, בפרט נאך אזעלכע וואס האבען דאס נאציאנאלע בעוואוסטזיין צו פאדערען פאר זיך ספעציעלע רעכט. אבער ארויסזאגען דעם אמת אין זיין גאנצער גרויס, איז פאר די מאכט־האבער פון דער וועלט געווען צו שווער, צו געוואגט, צו רעוואלוציאנער און דערפאר וועט דער גרויסער פרינציפ ערשט האבען זיין אמת'ן תיקון, וועט ער דערגרייכען צו דער מדרגה פון הויכקייט. צו וועלכער ער איז בערעכטיגט, וועט אנגערופען ווערען מיט זיין פאסיגען נאמען.

צווייטענס — טאקע ווידער ארויסגעהענדיג פון דעם זעלבען ציטער אנצורופען דעם אמת מיט זיין נאמען, קומט אוים נאך די פונקטען וואס זיכערען די מינאריטעטען רעכט, אז ניט קיין נאציעס קריגען זיי, נאר רעליגיעזע מינאריטעטען. בכלל איז די גאנצע פארמולירונג א צושוואומענע און איז געשריבען געווארען מיט א ביטערדיגער האנט. עס זיינען געבליבען א סך צווייפלהאפטע שטרייטבארע פונקטען, וואס פאדערען נאך פירושים, עס זיינען נאך מעגליך פערפאלגונגען און, פארשטעהט זיך, אז די לענדער, וואס וועלען דארפען אויספיהרען זייערע פארפליכטונגען, וועלען די ניט קלאהרקייט אויסנוצען אפצורייסען וואס מעהר פון די רעכט.

דריטענס — און דאס איז דאס וויכטיגסטע — זיינען די מאטיווען אין גאנצען אנדערע, אין גאנצען פארדרעהטע. לויט דער פאריזער קאנפערענץ קומט אוים אז דערפאר מוזען די מזרח אייראפעאישע מינאריטעטען האבען ספעציעלע רעכט ווייל נאר אויף אזא אופן וועלען זיי זיין זיכער פון רדיפות, פון באשרענקונגען און פון אונטערדריקונגען. ווייל מען האט געזעהן אז מען קען די אלע מלוכות ניט אנפערטרויען די מינאריטעטען, וואס געפינען זיך אונטער זייער הערשאפט, דערפאר מוז מען זיי איינצוימען מיט באזונדערע פארפליכטונגען.

הייסט עס, אז ניט דער ריינער פרינציפ אז יעדער מינאריטעט, כאטש זי מעג זיין ווי געזיכערט און געשיצט פונ'ם לאנד־געזעץ, האט די רעכט צו אנטוויקלען זיך אויף איהר באזונדערן נאציאנאלען שטייגער, ניט דער פרינציפ האט געזיגט, נאר פשוט, מ'האט געפונען א ניי מיטעל ווי אזוי צו האלטען די אלע מלוכות אין דער מעלה אז זיי זאלען קיין פאגראמען ניט מאכען און אז זיי זאלען ניט קוקען אויף פרעמדשפראכיגע און פרעמדגלויביגע ווי אויף ברואים פון א נידעריגערען סארט. אויב אזוי, אז אין משך פון איניגע יאהר צייט וועט זיך די באציהונגען צווישען די פעלקער איינשטעלען, ס'וועלען קומען נייע רעגיערונגען, אחהות'דיגע, וועמען מ'וועט קענען פארטרויען די פארשיעדענע קליינע פעלקער, וואס לעבען אין זייערע לענדער, דאמאלסט פאלען אוועק די גאנצע מינאריטעטען רעכט.

ניין, ניט אזוי, פארשטעהען מיר דעם פרינציפ. מיר זאגען אז די עלעמענטארסטע מענשליכע בירגער רעכט דארף מען גאר ביי קיינעם ניט פאדערען. דאס איז אזוי קלאהר, ווי קלאהר ס'איז אז יעדער מענש האט דאס רעכט צו וואוינען אין א הויז, מעג ער זיין א זוהן פון דעם הערשענדען פאלק, צו מעג ער ניט זיין. רדיפות און באשרענקונגען זיינען נאר א סמן פון ווילדקייט און אזא לאנד האט ניט קיין רעכט צו געבוירען ווערען. ווען א לאנד בעהאנדעלט איהרע בירגער — מעגען זיי רעדען אויף טאטעריש — גלייך, ווען עס מאכט ניט קיין אויסנאהמס געזעצען קומט עס דערפאר ניט קיין שבח, ווי ס'וועט קיינעם ניט איינפאלען צו לויבען ביי אונז, אין דער ציוויליזירטער וועלט, איינעם אז ער באזיצט אזעלכע מעלות, וואס ער האט נאך קיינעם ניט געהרגעט און קיינעם ניט געמאכט פאר א קנעכט.

דאס נייע אין דעם פרינציפ פון נאציאנאלע רעכט איז אז דאס הערשענדע פאלק דארף לאזען פריי זיך אנטוויקלען אלע נאציאנאליטעטען, ווי קליין און ווי גרויס זיי זאלען ניט זיין אויף דעם נאציאנאלען געביט. דאס מיינט פשוט, אז די מינאריטעטען זאלען ניט געצוואונגען זיין צו ווערען איינגעשלונגען אין גרויסען מויל פון דעם מאיאריטעט פאלק. און ניט נאר דארף דאס הערשענדע פאלק לאזען פריי זיך אנטוויקלען די נאציאנאליטעטען, נאר זי דארף זיי נאך געבען די מעגליכסטע שטיצע אויף דעם. אין אלע מלוכה אינסטיטוציעס, אין אלע געזעלשאפטליכע איינריכטונגען דארפען די מינאריטעטען האבען א פראפארציאנעלע פארטרעטערשאפט. לאמיר זאגען אז אין א לאנד דארף דער פארלאמענט האבען 400 דעפוטאטען און צווישען דער באפעלקערונג פון 20 מיליאן נפשות זיינען דא 4 מיליאן אידען דארפען זיי זיין פערטראטען מיט א פינפטעל, וואס דאס מאכט אוים 80 דעפוטאטען. און אזוי אין יעדער אינסטיטוציע.

מיר ווילען זיך ניט ארייגלאזען אין ברייטער ערקלעהרונג פון נאציאנאלע רעכט, וואס ס'וואלט צוגענומען צופיעל צייט, נאר מיר ווילען אין קורצען קלאהר מאכען דעם פרינציפ. נאציאנאלע רעכטע קומען ניט צו פארזיכערען די בירגער רעכט פון מינאריטעטען, נאר זייער רעכט צו לעבען זיך אויפ'ן אייגענעם אופן, צו אנטוויקלען זייערע נאציאנאלע אוצרות און זייער פאליטיש לעבען זעלבסטשטענדיג. אייגענע שולען, אויפגעהאלטען פון דער רעגיערונג, אייגענע קהלות מיט די פולע רעגיערונגס רעכט און „אלערליי אייגענע געזעלשאפטליכע איינריכטונגען. ניט נאר טאר די הערשענדע מאכט ניט אונטערדריקען דעם איינצעלנעם בירגער הער־ פאר וואס ער איז ניט פון איין נאציע מיט איהר נאר זי טאר אויך ניט אונטערדריקען זיין ווילען צו לעבען זיין אייגען נאציאנאלען לעבען, צו וועבען זיין אייגענע קולטור.

און דאס האט די פאריזער קאנפערענץ ניט אנערקענט. וואלט זי דאס יא אנערקענט וואלט ניט באדארפט זיין דער אויסרייד פון באווארנישען געגען רדיפות. און וואלט זי דאס אנערקענט וואלט ניט געווען איין אונטערשיעד צווישען מזרח אייראפא און צווישען מערב אייראפא און אנדערע לענדער.

אבער ווי געזאגט איז דאס ווייניגע מינאריטעטען רעכט אויך א ווייטער שריט פאראוים. דערפאר אליין איז עס מערקווירדיג וואס מיר זיינען געווען די עדות ווי דער פרינציפ איז געבוירען געווארען, ווי ער האט זיך געראנגעלט מיט די גענער זיינע און ווי פון א וואקלענדיגער פארטיי פראגראם איז ער אויסגעוואקסען צו א וועלט פרינציפ, צו א וועלט אמת. געקומען די סיימיסטען א קליינע פארטיי אין רוסלאנד און ארויסגעשטעלט דעם פרינציפ פון נאציאנאלע רעכט, וואס איז פריהער באגרינדעט געווארען פון דר. זשיטלאווסקי. די אנדערע אידישע פארטייען האבען דעם פונקט באקעמפט. דער בונד איז געווען נאר פאר פערעווע קולטורעלע רעכט ; די ציוניסטען האבען בכלל איגנארירט דעם גלות און דער פרינציפ איז געבליבען נאר אין דער פראגראם פון א קליינער פארטיי סיימיסטען וואס היינט איז זי שוין צופאלען. א שרעק וואט ער געווען און ס'איז נאך היינט אויך ביי די אסימילאטארען. א שד שרעקט זיך ניט אזוי פאר ויהי נועם ווי זיי פאר נאציאנאלע רעכט.

דער פרינציפ האט אבער געהאט אין זיך געזונטע קערנער. ער איז ניט געבויט געווארען אויפ'ן ווינט, נאר אויף גרויסע לעבענס אמת'ען און ווען דאס אידישע לעבען האט זיך גענומען וואקלען אין די לעצטע מלחמה יאהרען, ווען ס'איז געקומען די צייט אז דאס גאנצע אידישע פאלק זאל ארויסטרעטען פאראייניגט פאר דער וועלט, איז ער פון זיך אליין ארויפגעשוואומען און האט אויפגעהערט צו זיין א פונקט אין א פארטיי פראגראם, נאר א פאלקס בעוועגונג, א פעלקער פאדערונג.

אלע אידישע קאנגרעסען, וואס זיינען אין די מלחמה יאהרען אפגעהאלטען געווארען, מיט'ן פילאדעלפיער בראש, האבען די פאדערונג ארויסגעשטעלט, און דאס האט געבראכט צו דעם אז אויך די אומות העולם וואס האבען ביז איצט קיין באגריף ניט געהאט וועגען דעם, זאלען איהם אנגעהמען.

פון א פונקט אין דער פארטיי פראגראם פון די סיימיסטען, איז ער געווארען א וועלט פרינציפ !

מעקענזי קינג—דער נייער פיהרער פון דער ליבעראלער פארטיי

זיין לעבען און זיין קאריערע, א מענש מיט אויסערגעוועהנליכע פעהיגקייטען, איז געווען קענעדעס ארבייטס מיניסטער אין לאריערס קאבינעט. — האט זיך ארויפגעארבייט פון א צייטונגס רעפארטער צו א מיניסטער שטעל.

האנ. וו. ל. מעקענזי קינג דער נייער ליבעראלער פיהרער, וועלכער איז ערוועהלט געווארען ביי דער לעצטער נאציאנאלער קאנווענשאן פון די ליבעראלען, וועלכע איז געהאלטען געווארען אין אטאווא, איז געווען דער איינגסטער פון די פיער קאנדידאטען וועלכע האבען געוואלט פארנעהמען דעם פלאץ פונ'ם פארשטארבענעם לאריער, אבער ווי עס ווייזט אוים האט די קאנווענשאן געגלויבט אז ער איז דער פעהיגסטער פון זיי און האט איהם ערוועהלט.

זיין קאריערע וועלכע איז א גאנץ רייכע טראץ זיין יוגענד ווייזט אויף, אז ער איז אן אויסערגעוועהנליך פעהיגער מענש.

האנ. מעקענזי קינג, איז געבוירען געווארען דעם 17־טען דעצעמבער 1874 אין קיטשנער, אנט. (דאן בערלין אנט), פון שאטלענדישע עלטערען, דארטען איז ער דורכגעגאנגען "פאבליק און "היי סקוהל" און איז אריינגעטראטען גלייך אינ'ם טאראנטאר אוניווערזיטעט, וואו ער האט זיך ספעציעל אויסגעצייכנט אויפ'ן פעלד פון פאליטישער עקאנאמיע, און האט אין 1895 באקומען די דיגרי ב. א. אין 1896 האט ער באקומען די דיגרי לל. ב. און אין 1897 די דיגרי מ. א.

ווען ער האט באקומען די דיגרי ב. א. אין 1895 איז ער געווארען א רעפארטער פון דער היגער צייטונג "די טאראנטא גלאוב", ער איז געווען א פאליס־קאורט רעפארטער, און שוין דאן האט ער ארויסגעוויזען א גרויסע נייגונג צו אראטארי, און גאנץ אפט פלעגט ער האלטען לעקציעס וועגען עקאנאמיע און סאציאלע פראבלעמען.

נאך א יאהר זשורנאליסטישער טעטיגקייט איז ער אריינגעטראטען אינם שיקאגאר אוניווערזיטעט און האט אין 1898 באקומען די דיגרי מ. א. פון דארטען איז ער אריינגעטראטען אין הארווארד אוניווערזיטעט פון וואנען ער האט אין 1899 גראדואירט מיט דער דיגרי פה. ד.

דערנאך האט ער געמאכט א רייזע איבער אייראפא, האט באזוכט פיעלע בילדונגס צענטערן דורך דער צייט ווען ער האט זיך געלערנט האט ער געוואונען

דעם בלייק סקאלערשיפ אין טאראנטאר אוניווערזיטעט.

זיין ערשטער ארויסטריט אויפ'ן פאליטישען פעלד אלס שטאטסמאן איז געווען אין 1898 ווען ער איז באשטימט געווארען אלס ספעציעלער קאמיסאר פון דער קענעדער רעגיערונג אויסצוגעפינען און אונטערזוכען די מעטאדען ווי אזוי עס ווערען דורכגעפיהרט די רעגיערונגס קאנטראקטען אין קענעדע און אין אויס לאנד.

אין 1900 איז ער געווארען ערשטער דעפוטי ארבייטס מיניסטער, און האט דעם אמט געהאלטען אכט יאהר. אין דער צייט איז איהם אויסגעקומען צו סעטלען פערציג אינדוסטריעלע סכסוכים צווישען וועלכע עס איז אויך געווען דער סכסוך פון די גרענד טראנק אייזענבאהן ארבייטער.

אלס דעפוטי ארבייטס מיניסטער, האט ער באקומען דעם טיטול סי. מ. ג. אלס אנערקענונג פאר זיין גוטער ארבייט. ער האט געשפיעלט א גרויסע ראלע אין פארשיעדענע לאנדס סכסוכים אונטערגעזוכט קלאגען און געסעטלט אינטערנאציאנאלע סכסוכים.

אין יוני 1909 איז ער באשטימט געווארען פון פרעמיער לאריער אלס קענעדע ארבייטס מיניסטער, און האט דעם אמט אנגעהאלטען ביז סעפטעמבער 1911 ווען די לאריער רעגיערונג איז געפאלען.

חוץ זיין פאליטישער טעטיגקייט האט ער אויך זעהר פיעל געשריבען אין פארשיעדענע צייטונגען און זשורנאלען און ערשט לעצטענס יאהר האט דרוקט א בוך אונטער'ן נאמען "אינדוסטריע און מענשליכקייט", וועלכער האט געמאכט א גרויסען רושם.

טראצדעם וואס האנ. מעקענזי קינג איז שוין קיין עין הרע אין די יאהרען (45 יאהר אלט) איז ער אבער נאך א בחור.

וואס די פרעסע זאגט וועגען איהם

די פרעסע איבער'ן גאנצען לאנד האט זיך זעהר ווארים אפגערופען אויף דער ערוועהלונג פון האנ. מעקענזי קינג אלס פיהרער פון דער ליבעראלער פארטיי אין קענעדע ניט בלויז דערפאר וואס ער איז א פיהרער נאר ווייל ער איז איינער פון די געצעהלטע פעהיגע מענשען וועלכע קענעדע פארמאגט אויפ'ן פאליטישען פעלד :

זאגט דער "מאנטרעאל העראלד". לאריערס פלאץ איז איבערגעגאנגען צו זיינעם א ליבלינג, האנ. מעקענזי־קינג, זיין ערוועהלונג האט ער צו פארדאנקען זיין פראגרעסיווער פאליסי, און אלס א גוטער סטודענט פון אינדוסטריעלע פראגען מוז ער גוט באגרייפען די זעהר סעריאזע סיטואציע וועלכע עס שטעהט פאר קענעדע אויף דעם פעלד צו גלייך מיט אנדערע נאציאנען, ער האט די פעהיגקייט און ערפאהרונג און יעצט האט ער די געלעגענהייט צו דיענען דאס לאנד מיט זיין ערענסטען כאראקטער און ווייטען בליק קען מען איהם גלויבען, אז ער וועט זיך ניט נעהמען צו קיין דעמאגאגישע מעטאדען דאס לאנד איז אין אן ערנסטער לאגע און דארף האבען אזא מענשען ווי האנ. מעקענזי קינג איז.

די "מאנטרעאל סטאר" זאגט :

די פיהרער פון דער ליבעראלער פארטיי האבען געזוכט צו פארגלעטען דעם ריס וועלכער איז געמאכט געווארען אין דער פארטיי און צוריק מקריב זיין די וועלכע זענען צוגעשטאנען צו דער "יוניאן רעגירונג" דערמיט וואס מען וועט ערוועהלען פילדינג'ן אלס פיהרער פון דער פארטיי, די דעלעגאטען אבער האבען באוויזען צו זיין העכער פאר זייערע פיהרער און האבען פונקט ערוועהלט דעם אמת ריכטיגען מענשען וועלכער איז דער אמת'ער ליבעראל.

די פראנצויזישע מאנטרעאלער צייטונג "לא דעוואר" זאגט :

אז האנ. מעקענזי קינג איז א גרויסער מענש, קען מען ניט נאר זעהען פון זיין קאריערע נאר אויך פון די מעטאדען מיט וועלכע זיינע שונאים באקעמפען איהם. און אט אזוי איז "די מארנינג גאזעט" שוין ארוים מיט א גרויסער נייעס אז א יונגערמאן אהן א מיליטערישער קאריערע איז ערוועהלט געווארען אלס פיהרער פון דער ליבעראלער פארטיי. און ער איז דאס דער וועלכער קומט ארוים פונ'ם דייטשען צענטער אין קענעדע "בערלין" (יעצט קיטשנער) און דארטען טאקע האט ער עס געהאלטען זיין באריהמטע רעדע געגען דער בארדען נייווי פאליסי, אט דער פון אליין איז צו זעהען אז זיינע שונאים האבען אויף איהם קיין אנדער זאך ניט איינצוזעצען און דאס זענען די גרעסטע חטאים וועלכע זיי קענען אויף איהם געפינען און אויב אזוי איז ער דאך טאקע דער ריכטיגער מענש אויפ'ן ריכטיגען פלאץ.

כמעט אלע צייטונגען פון לאנד. סיי ליבעראלע וועלכע זענען געווארען יוניאניסטיש און סיי קאנסערוואטיווע גיעבען אבער צו אז האנ. מעקענזי קינג איז דער פאסענדסטער מענש וועלכען די ליבעראלען האבען געקענט אויסקלייבען אלס זייער פיהרער, מיט זיין בילדונג ענערגיע און ערפאהרונג אין אינדוסטריעלע פראבלעמען איז ער דער מענש וועלכען דאס לאנד דארף יעצט האבען ווייל פונקט ווי אלע לענדער פון דער גאנצער וועלט פאר וועלכע די אינדוסטריעלע פראבלעמע איז די שווערסטע צו לייזען אזוי איז אויך קענעדע, און אויב אימיצער קען די דאזיגע פראבלעמע אם בעסטען לייזען אין קענעדע איז עס האנ. מעקענזי קינג, דער נייער פיהרער פון דער ליבעראלער פארטיי וועלכער האט פארנומען דעם פלאץ פונ'ם פארשטארבענעם פיהרער סער ווילפריד לאריער.

אין טרוים

פון י. ל. קאלושינער.

אין די זאמדיג שמולע געסלאך,
אין מיין ווייטער אלטער היים,
— זעה איך, אומגעהן נאר מיין מאמע,
קראנק און הילפלאז — אין מיין טרוים.

זוכט ארום מיך אויף די וועגען
מיט איהר טרויריג שטומען בליק,
און זי שעפטשעט מיט די ליפען,
"קום מיין זוהן אהיים צוריק" —

און זי וואוגעלט ווי א שאטען,
צווישען מענשען דארט פארטרערט,
רייד קיין ווארט ניט אויס צו קיינעם,
זוכט און געהט ארום פארקלערט.

קוקט אן לאנג א יעדען מענשען,
וועלכער געהט דורך איהר פארביי,
טוהט א זיפץ, פארבייסט די ליפען,
מיט'ן גראהען קאפ א דריי

און עס קען מיין קראנקע מאמע,
ניט דערזעהען מיך אין וועג,
פאלען אויף מיין יונגען הארצען,
מיר פארציילען — איהרע טעג

איהרע אויגען

פון י. ל. קאלושינער.

כ'האב זי איין מאל דורך מיין פענסטער נאר געזעהען,
געהן פארביי מיט שטילע טריט.
און זי האט אבליק געטאן אויף מיינע שויבען,
ווי מיט אויגען — רויט צוגליהט....

אזוי וואַרפט מיין הארץ זיך, ווי א בוים אין ווינטען,
און עס גיט מיר ניט קיין רוה,
ס'ברענען איהרע בליקען, אוים מיר מיינע אויגען,
און זיי ציהען ערגעץ וואו...

נאר איך קען זי ערגעץ ניט אין וועג געפינען,
מעג איך טאג און נאכט נאר געהען,
מעג איך ביי מיין פענסטער אזוי ווי געבונדען,
אין מיין באנג דארט שעהן שטעהן,

כ'זעה זי נאר אין שטילען טרוים, פאר מיינע בליקען;
אזא מילדע חנ'עודיג און קלאהר,
פלעכטענדיג זיך איהרע לאנגע זייד'נע לאקען,
פון איהר סאמעט קאפ מיט האר,

און מיט איהרע ברוין־פער'חולמ'דיגע אויגען,
בליקט זי שמייכעלדיג צו מיר,
ווי זי וואלט נאר מיט איהר רויטעלדיגען פנים,
מיר גערופען שטיל צו איהר...

טאראנטאר לעגיאנערען פאהרען אהיים

אין אפיס פון אידישען זשורנאל איז נעכטען דערהאלטען געווארען א בריוועל דאטירט יולי 23 אין וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען דאס איניגע טאראנטאר לעגיאנערען פאהרען שוין אפ פון ליווערפול קיין טאראנטא און זיי בעטען צו לאזען וויסען זייערע עלטערען.

פאלגענדע זיינען די לעגיאנערען :

סי. פאסקאוויטש פון עליזאבעטה סטריט.

ה. ווינשטאק 107 פארטלאנד סטריט און מ. רימאנט (אדער גוואנט, דער נאמען איז ניט קלאהר) פון 8 דעניסאן עוו.

זיי זיינען ארויסגעפאהרען פון ליווערפול מיט דער וועדיק, דעם 2־טען אויגוסט.